

І невже ж це правда, що напередодні...

Дмитро Загул

І невже ж це правда, що напередодні
Вічної руїни, певного кінця
Освітило сонце на краю безодні
Променем надії змучені серця?

Ні! Я вам не вірю, що кінець так скоро,
Що й оця надія згине з нами враз.
Що впаде остання нетривка опора
І безодня чорна поховає нас.

Ні, я вам не вірю, що даремна праця,
Запал і завзяття довгих поколінь,
Що діждатся щастя нам таки не вдасться
І прийдеться впасти трупами в глибінь.